

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 170/06-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Poprad v konaní sp. zn. 12 C 551/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 12 C 551/01.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 18. júna 2001 podal okresnému súdu žalobu o náhradu spôsobenej škody. Spôsobenú škodu, ktorej náhrady sa v predmetnom

konaní podanou žalobou domáha, potvrdil aj znalecký posudok, ale súd podľa jeho názoru napomáhal v konaní odporcovi, pretože tento sa nedostavoval na pojednávania, hoci má trvalý pobyt v mieste sídla okresného súdu, pričom sa to „... *neprejavilo v pokarhaní odporcu a ani v pokutovaní odporcu*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uvádza, že v priebehu konania podal návrh na vydanie predbežného opatrenia „... *o zablokovanie účtu v banke odporcu*“, pričom sudca sa na pojednávaní spýtal odporcu, či má na uvedenom účte peniaze, čím podľa názoru sťažovateľa: „... *jasne upozornil odporcu, aby účet vybielil, aby navrhovateľ nemohol v budúcom exekučnom konaní nič získať ako náhradu škody!*“

Sťažovateľ zastáva názor, že okresný súd napokon v konaní rozhodol úmyselne zle a to tak, aby ho v konaní poškodil a súčasne chránil odporcu, preto podal proti rozsudku súdu odvolanie. V čase podania odvolania sťažovateľ nemal dostatok finančných prostriedkov, preto požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Následne však sťažovateľ uhradil súdny poplatok za podané odvolanie, pričom súd pokračoval v konaní o oslobodení od poplatkov, preto odvolací súd vrátil vec na rozhodnutie o oslobodení od súdnych poplatkov, čím zabezpečil prieťahy v konaní o sedem mesiacov navyše.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky postúpilo Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“), pričom krajský súd posúdil sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní okresného súdu sp. zn. 12 C 551/01 bolo porušené. Sťažovateľ žiada zároveň o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100 000 Sk, pričom „*Vzhľadom na jasne úmyselné obštrukcie v súdnom konaní je OS Poprad povinný zaplatiť dvojnásobok navrhovanej sumy, t. j. sumu 200 000.- Sk*“. Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivých majetkových pomerov.

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04).

Ústavný súd výzvou zo 6. apríla 2006 požiadal okresný súd o zaslanie spisu sp. zn. 12 C 551/01. Požadovaný spis bol ústavnému súdu doručený 18. apríla 2006.

V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu sa otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci najmä podľa týchto kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu v uvedenej veci.

Predmetom konania je žaloba o náhradu škody v súvislosti s vykonaním stavebných práv na základe zmluvy o dielo. Ústavný súd neposudzuje predmetné konanie po právnej stránke ako zložité. Skutkovú stránku predmetného konania je možné hodnotiť ako zložitú s prihliadnutím na protichodné stanoviská účastníkov konania, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné aj nariadenie znaleckého dokazovania (napr. rozhodnutia sp. zn. IV. ÚS 239/03, III. ÚS 174/02, III. ÚS 33/06).

Pri posudzovaní správania sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd z predloženého spisu zistil, že sťažovateľ svojím správaním prispel k predĺženiu konania tým, že od 5. mája 2004 do 18. februára 2005 sa v konaní rozhodovalo o jeho oslobodení od súdnych poplatkov za podané odvolanie. Sťažovateľ doručil 21. mája 2004 súdu vyplnené tlačivo o preukázaní majetkových pomerov (čím prejavil vôľu, aby súd rozhodol o oslobodení od súdnych poplatkov), ale 3. júna 2004 doručil súdu úhradu súdneho poplatku. Na základe jeho protichodných podaní, na ktoré mal nepochybne ako účastník konania oprávnenie, však došlo k predĺženiu konania, ktoré nie je možné pripísať na ťarchu okresnému súdu.

Pri posudzovaní postupu okresného súdu v predmetnej veci ústavný súd z prehľadu spisu sp. zn. 12 C 551/01 zistil, že sťažovateľ doručil okresnému súdu 18. júna 2001 žalobu o náhradu škody s príslušenstvom v súvislosti s vykonaním stavebných prác. Okresný súd následne vykonával procesné úkony súvisiace s prípravou na pojednávanie.

Na pojednávaniach (11. februára 2002, 3. apríla 2002, 7. mája 2002, 17. júna 2002) okresný súd vykonával v danej veci dokazovanie, pričom uznesením č. k. 12 C 551/01-72

z 23. mája 2002 zamietol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia. Sťažovateľ doručil proti predmetnému uzneseniu 10. júna 2002 odvolanie. Krajský súd ako odvolací súd uznesením č. k. 3 Co 435/02-79 z 30. septembra 2002 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa.

Okresný súd uznesením č. k. 12 C 551/01-82 z 10. januára 2003 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, a po vypracovaní znaleckého posudku vyzval účastníkov konania, aby sa k vypracovanému znaleckému posudku v určenej lehote vyjadrili.

Okresný súd rozsudkom č. k. 12 C 551/01-135 z 26. januára 2004 zaviazal odporcu uhradiť sťažovateľovi určenú finančnú sumu s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti návrh sťažovateľa zamietol, zastavil konanie v časti návrhu o určenie, že sťažovateľ odstúpil od zmluvy o dielo zákonným spôsobom, a rozhodol o trovách konania.

Sťažovateľ doručil proti rozsudku okresného súdu 24. marca 2004 odvolanie, následne bolo rozhodované o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom okresný súd uznesením č. k. 12 C 551/01-165 z 18. februára 2005 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd rozsudkom č. k. 4 Co 105/05-191 z 12. januára 2006 potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu v jeho zamietavej časti a zrušil ho vo výroku o náhrade trov konania a trov štátu, pričom v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Okresný súd uznesením č. k. 12 C 551/05-196 z 20. marca 2006 rozhodol o trovách konania v zmysle pokynov odvolacieho súdu. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2006.

Posudzovaný spis sa nachádzal na krajskom súde v obdobiach od 21. augusta 2002 do 27. októbra 2002, od 25. júna 2004 do 13. februára 2005 a od 23. marca 2005 do 20. februára 2006 v dôsledku sťažovateľom podaných opravných prostriedkov.

Ústavný súd na základe uvedenej chronológie úkonov vo veci sp. zn. 12 C 551/01 dospel k záveru, že v predmetnej veci nemohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd postupoval v danom konaní v súlade s platnými právnymi predpismi a smeroval k naplneniu právnej istoty účastníkov konania, t. j. rozhodnutiu vo veci samej, pričom tak postupoval aj s prihliadnutím na legitímne úkony účastníkov konania, ktoré nemohol svojím postupom v konaní ovplyvniť (napr. podanie opravných prostriedkov proti rozhodnutiam).

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 93/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 20/97, I. ÚS 24/98, III. ÚS 248/05. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd odmietol sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľa o pridelenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj ďalšími žiadosťami, ktoré sú viazané na rozhodnutie vo veci samej (napr. priznanie primeraného finančného zadosťučinenia).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2006